

# కన్నడం కౌశలం

## 'అపర్ణ'

కృతలో అన్ని విషయానీ మా లాయరు నీతో సంప్రదించారు. మన యిద్దరి మధ్య ఎలాటి గొడవలూ లేకుండా వ్యవహారం పెరిగి కాగనే మిగిల బారసరవి వివాహం చేసుకోబోతున్నాను. కనుక నువ్వింకా ఎలాటి అకలూ పెట్టుకోవద్దు. జీవితంలో తిరిగి మనదరం కలుసుకుంటానని నేను అనుకోను. ఇప్పుటికంటా జీవితంలో ఏమీ చేయకండి.

జీవితంలో ఉన్న బ్రాజెడిలు రెండే రెండు. ఒకటి - నువ్వు కోరుకున్నది జరగటం. రెండవది జరగక పోవటం" జీవితాన్ని ఎంత అందంగా బ్యాట్మానించాడు బెర్నార్షా :

అలోచనల సుదృఢ సుండి తలపతి చూడకు విజయసారది. అందమైన పేసర్ వెయిలుక్రింద అలీగి నున్న నీలిరంగు కాగితం గాలికి చిలిపిగా కదులుతోంది.

చేతిలో ఎర్రగా కాలుతున్న సిగరెటుని ఏవ్ శ్రీలో పడేసి విసురుగా గాడ్రెక్ తర్ఫీసు వెనక్కి తోనేసి ప్రక్కనే వున్న పడక గదిలోకి వెళ్ళాడు.

అరవయిన స్ట్రీ ప్రేమలోంచి చిలిపిగా నవ్వు తోంది రూక్ పొటో. కొమ్మి క్షణాలపాటు తరే కంగా ఆ నీలివర్ణం కళ్ళల్లోకి చూస్తూ నింబసి పోయాడు సారది.

డియర్ విజయ :

నీ సాహసానికి అక్కర్లేపోతున్నాను. అందరి చేత తెలివించాన్ని అనిపించుకున్న నన్నే మోసం చేశావు. కానీ మోసం కంకాలం నిలవను అని నురచిపోత :

అమాయకంగా కరిపించే నీలోనూ యిన్ని కుళ్ళు అలోచనలు దాగి వుంటాయని నేను అనుకో లేదు. అందుకు ఎలాంటి అనుమానమూ లేకుండా నిన్ను పెళ్ళిచేసుకున్నాను.

జరిగిపోయిన దాన్ని తప్పుకుని విచారించటం కా నవతి కాదు. జరగబోయే దేమిటో ముందుగా ఏమీ తెలియటం మంచిదివి బ్రాస్తున్నాను.

నువ్వు యిక్కడ నుండి వెళ్ళక ముందే ఏమీ పెళ్ళియ్యాలని, ఇండియాలో ఏమీ భార్యా, పిల్లలూ వున్నారని నాకు తెలిసింది. కానీ అదంత వరకూ విజయో తేల్చుకోకుండానే గాలి వార్తలని నమ్ముటం యిష్టంలేక ఏమీ తెలియన్నట్లు మౌనంగా వుండి పోయాను. అంతలో నువ్వు ఇండియా వెళ్ళిపోయావు. ఎప్పుటిలా అమాయక త్యాగిని నట్టేనూ నాకు తీరాలని బ్రాస్తున్నావు. యిక్కడికి తిరిగివచ్చేయాలని ప్రయత్నిస్తున్నావని, అది కుదరకపోతే నన్నే రక్షణుని చాలా తెలిపిగా బ్రాస్తున్నావు.

కానీ డియర్ ! నాకు తెలుసు. నువ్వు నామీద చూపించే ప్రేమంతా నా ఆస్తికోసమని, దిమ్మ నమ్మి మోసపోయేటంతటి తెలివి తక్కువదాన్ని కాదు నేను.

యిదివరలో ఏమీ పెళ్ళి కావటం కో నవ



వివాహం ఎలాగూ వట్ట నమ్మకం కాదు. ఇంకా జాన్ నంగతి, వాడిమీద నీ తెలాంటి అదికారమూ లేవనను కానీ నా దిట్ట ఎక్కడ ఎవరి దయా దాక్షిణ్యం మీదా ఆధారపడి బ్రతకవలసిన అవసరం ఏముంది! నా దగ్గరున్న అయిదేళ్ళలోనూ ఒక్క సారయినా నీ కొడుకుని గురించి అయినా తలుచు నీ పత్ని మృదయం ఎంత గొప్పదో నేను అర్థం చేసుకోలేనంతా :

నీ భార్యాబిడ్డలతో ను అం గా వుం టా వ ని అజ్ఞానాకారకంగా వెలపు తీసుకుంటున్నాను ... మరీ పలుకుగా గులాబీ రేకుల్లా వుండే ఎర్రని తిన్పిక్ పెట్టెలు వన్నగా కదులుతూ తనతో మాట్లాడుతున్నట్లు అనిపించింది. అలాగే పొటో వైపు చూస్తూ నిలబడిపోయాడు. అమాయకంగా నవ్వుతున్న జాన్ పొటో వెళ్ళ అరక్షణం పాటు చూసి నెమ్మదిగా స్ట్రీ వీధిలో

తెరిచారు.

ఎన్ని అజ్ఞులు వెలుగుతున్నాడు తను : రూకేకి ఎన్నటికీ ఈ విజయం తెలియకూడదని అనుచేసిన ప్రయత్నం అంతా వ్యర్థమే అయ్యింది. ఎక్కడ మూడు మూల దేశాల్లో వున్న తన బాధ్యునిదం గురించి రూకేకి తెలియదనీ, తెలిసినా అంతగా వ్యభిచారం చేసే అనుకున్నాడు.

వీరియినంత త్వరలో యిక్కడ వ్యవహారాలన్నిటినీ కళ్ళవరకూ పరిష్కరించుకుని తిరిగి తను ఆమెరికా వెళ్ళిపోవాలని అనుకుంటూ వుంటే రూకే ఎంత తెలివితే తనకి గుడ్లై చెప్పింది:

అదేళ్ళు ఆమెరికాలో వుండి ఆ దేశ ఆచార వ్యవహారానికి, వాగవికానికి బాగా అలవాటు పడి పోయిన తనకి యిక్కడ వుండటం ముఖ్యమైన వున్నట్లే వుంది.

పాతిక సంవత్సరాలు పెరిగిన ఈ దేశం వాడి అని చెప్పుకోవటానికి తనకి నిగ్గుగా వుంది. ఎదిగే ఎదగని ఈ మనస్సుల మధ్య తను అనకటం ఎలా :

ఆమెరికా నుండి వచ్చిన రెండు నెలల వరకూ తనకి తగిన ఉద్యోగమే దొరకలేదు. చివరికి తప్పనిసరిగా తిరిగి యిండులో చేరాడు. కానీ ఈ జీతమా ఈ వసీ తనకి బొత్తిగా నచ్చలేదు.

జీవితాన్ని అనుభవించటం బొత్తిగా తెలియడం ఏళ్ళకి. మొదటి వారినే చూసి అయిదుకోరెవులు కొడుకుంటాడు. ఉన్నవీ లేనివీ ప్రచారం చేస్తూ వినతగా వ్యాఖ్యానిస్తారు.

చిన్నప్పటినుండి జీవితంలో అన్నిటినీ అనుభవించాలనే కోరిక తనకి వుండేది. మూడు నెలలలో ఉదినే రోజులోనే బాటుగా పనిరెట్లు త్రాగటం చేస్తున్నాడు. కాలేజీలో నైసర్లియర్లో మొదటిసారి

త్రాండి యిండానే అవకాశం కలిగింది. అది ఆమెరికాలో ఒక అలవాటుగా మారింది. ఒకదాని తరువాత ఒకటి వరుసగా గ్లాసులు ఖాళీ అవుతున్నాయి.

ఎంతగానైనా మెత్తులోపడి పూలకుండా చురుకుగా పని చేసేటవని కోరిక తనకి విడిచిపెట్టి ఆకర్షణ పోలేనాడు. తను పురదోసలో అసీటికే వెళ్ళి సూమాలుగా పనిచేసేటవని కోరికే ఇక్కడ అంపికి విధూరంగా ఉంది.

మంచి వీటిని అయిన దొరకని ఈ దేశంలో తమి వీరంగా సెటిల్ కాగలదా :

దొంగబాటుగా సంపాదించిన విదేశీ సదుకు దివరి నీసాని కాలిగమాస్తూ ఆలోచిస్తున్నాడు సారథి.

తన భవిష్యత్తు ఏమిటి : మదిమి - మగువ అండుబాటులో వున్నా, జీవితాన్ని ఎంతగా అనుభవించినా ప్రతి వాడికీ ఒక ఇల్లు - ఇల్లాల అంటూ ఉండాలి. అవి లేనినాడు అది సంపూర్ణ జీవితమే అవుతుంది.

అతనికి అకస్మాత్తుగా గుర్తకి వచ్చింది వసుంధర. అవును. వసుంధర : అనుకున్నాడు కొత్తగా ఆమె గురించి ఆలోచిస్తూ.

జీవితం నుండి సాధ్యమైనంతవరకూ ఆనం

దాన్ని ఎంగుతుని అనుభవించేయాలనే తర్కం సారథిది.

కాలేజీలో ఉదినే రోజులో అతను ప్రేమించాడు. కులాసాగా పనిమా కీ వీకారకీ ప్రేమ విహారాలు సాగించాడు. ఒక్క చేతుకుండా అని శందమాను సాక్షిగా వాగ్దానంకూడా చేశాడు. తండ్రివి కాబోతున్నానని ఆ విల్ల భయపడుతూ ముడుచుకునిపోతూ వెలికి "ఏం చూసలేదు త్వరలో ముహూర్తం వెట్టించేస్తా" నంటూ వీపుతట్టి గురీ దైర్ఘ్యం చెప్పాడు.

కులంబకటి కాదని, తల్లి తండ్రి చెప్పే అక్కం తలాలను, అభ్యర్థనలను సారథి పట్టించుకోలేదు. కానీ అగని ఆలోచనలని జీవితాన్ని మార్చి వేసింది మేనమామ చెప్పిన తిమ్మిరకీ వార.

బి.పి. చదువుతున్న వసుంధరిని చూడటానికి ఒకవిధంగా బలవంతంగానే తీసుకొని వెళ్ళాడు మేనమామ. పిల్ల అందంగానేవుంది విద్యావంతురాలు. అన్నిటినీ మించి నలభైవేల రూపాయలు

అరోజే నాటకం... హీరో విలన్ లో



అన్నాడూ "నాటకం ప్రకారం నిన్ను చివరి అంకంలో చంపాల్సి వుంది. కానీ మొదటి అంకంలో చంపేసాను" అని.

"ఏం, ఎందుకంటే" అడుర్దాగా అడిగాడు విలన్.

"నిన్నూ, నీ నటననీ చూసిందాకాటూనే జనం నిజంగా చంపేసారు. ఆ భాస్వ భాస్వ తెందుకివ్వాలనీ ముందే చంపేసారు.

కట్టుంగా తీసుకుని వస్తుంది - అది కానీ వచ్చింది సారథికి.

నలభైవేల రూపాయలు అంటే మూడుకాదు, ఎన్ని సంవత్సరాలు ఉద్యోగించేవో అంత దాన్ని తను సంపాదించాలిగా - ఏ మూతం కష్టమని నవనరించేకుండా వసుంధర మెదిలో మూడు ముళ్లు తీసి క్యాబినీ అంత సొమ్ము తీరదీ లోసుంది.

సారథి వెళ్ళాలనే తల్లి విన్నవించుకుంది తన మింది. విజయం సాధించాలంటే సారథి వెళ్ళటమే తన జీవిత ద్యేయం.

క్యాబులరి మోసం చేయాలని తను ఆనుకోలేదు. కానీ ఆమెకోసం విదేశానికి వెళ్ళాలి అవకాశాన్ని మూతం వదులుకోలేదు. ముందు ముందు తనకెంతో మంచి భవ్యమై వుంటుంది చేజేతులలా ఈ అవకాశాన్ని వదులుకుని క్యాబులరి చేతుకుంటే ఎన్నో యిట్టంనులకి గురి కావలసివస్తుంది. కని పెంచిన బాగాని రూరం చేసుకుని, సాంఘిక అవకాశాలని, వనూజాన్ని

ఎదిరించి కోరి కష్టపూనుట తెచ్చుకోవడం కంటే రుబ్రైవేల రూపాయలతో వచ్చే వసుంధరిని చేతుకోవటంలో బాగా లాభాలు కనిపించాయి

క్యాబులరి గురించి తను ఆలోచించి ప్రయోజనం లేదు. అనితో నిరంతర్యాన్ని ప్రయోజనం వరకూ సాగించిన క్యాబులరి ఎలాగయినా బ్రతికి లడు. ఒకనేత బ్రతికలేక పోయినా దానికి తయారయ్యారు కాదు. "అరిటాకు ముట్టు మీర పడినా ముట్టి పని అరిటాకు మీర పడినా" పరిగం ఒకతేరన్న జ్ఞానం ఆ అస్సూయికి వుండవలసింది.

క్యాబులలో పరిశయం కొద్ది నెలలు మృతమే. ఇన్ని సంవత్సరాలు పెంచి పెదచేసిన కన్నబాళ్ళ కంటే నిన్నటివకీ లా క్యాబుల ఎక్కువగా కనిపించినమాట వాస్తవమీ. కానీ ముందు యంకా ఎంతో భవిష్యత్తు వుంది. అదంతా కా నెలకోరం తనెండుకు వదలుకోవాలి.

మరికా ఎక్కువగా ఆలోచించి ఆనందంగా దారపడుటం సారథికి నచ్చలేదు. వసుంధరిని చేసుకోవటానికి తన అంగీకారం తెలియచేశాడు.

తెలు తిరగుతుందనే దైతవంగా ఎలాబాం శరీర పోయింది.

క్యాబుల కన్నీళ్ళకి వెంకటి ఉదారంగా కొంత డిబ్బు యిచ్చుకోయాడు. అభిమానంతో ఆకస్మాత్తు తిరగ్గురినే నీటి మంటిని పొమ్మన్నాడు. బాలా తేలికగా గుట్టు తప్పటం కాకుండా ఆ సమస్య పరిష్కారం అయిందని ఎంతగానో సంతోషించాడు కూడా.

వసుంధరికి మూడో రెం వచ్చేసరికి కాలేజీలో శుభవతుల మూనిషేసింది. ఇంకా అమ్మగారింట్లో వుండటం కావుంధరిని వేరే కా వ్యర్థం పెట్టుకుని వసుంధర చేసే గోల వినిపించుకోవడా తనకి కట్టుం తాణులు దెబ్బలు కావాలని మన గారిని అడిగి రొట్టెం అంతా శర కేసుమరి సారథి వేదించటం మొదలు పెట్టాడు. అ సవయంలో భార్య తటనంగా వుండేపోవడంతో మేనమామ చేత అడిగిందాగు పారిపో వెళ్ళటానికి దెబ్బు కావాలి.

వీ దేశాల్లో దొరసానులు ఎన్నెల వివరకీ రించిన ఎలాటి బుద్ధింతుడూ, గుణవంతుడూ అయినా పలులు పన్ని వళం చేసుకుంటారని భయంతో, ఒక్కగా నొక్క కూతుర్ని విడిచిపెట్టి అట్టులు ఎక్కడో దేశంకాని దేశాల్లో వుంటానటం బొత్తిగా నచ్చక మామగాను అబ్బుకి కానీ తనా యివ్వవని కూతురి వేరీబి నోట్లు వ్రాయించి నుంచి లాభం వస్తుందని ఆ దెబ్బంతా పట్టి కిచ్చాడు.

సారథికి పట్టువం పెరిగింది. వసుంధరికి తొమ్మిదవ తెలపచ్చేసరికి స్నేహితుల సహాయంతో దెబ్బు పోగొట్టుకుని ఆమెరికా వెళ్ళాడు.

అప్పటినుండి కాదుకాని మూడేళ్లు వచ్చేవరకూ ఎలాగో అవస్థమీ తర్ర అడ్రసు తెలుసుకుని ఉల్లరాలు వ్రాసేది వసుంధర. వెళ్ళిన కొత్తలో రోగా సమాధులు వ్రాసుకోయినా ఓవకీకా ఉల్లరాలు చదివేవాడు. చివరికి అవి అవసరంవరం నూడా లేదని చించి అవశల పడేసేవాడు.

బాలిలో చివరి బొట్టుని కూడా తనకీ కాగ

తన గ్రామంలోకి వచ్చుటను నిర్దేశ్యంగా భావించినా, గ్రామస్థులు దాడులను వదిలేసి సోపాలో వెళ్ళి వారిపోయి వసుంధర రూపాన్ని. ఆమె అభిమానాన్ని గుర్తుతెచ్చుటంటూ, తనేవిధంగా ఆమెని తనూకల అక్కతో, ఎంత సామర్యంగా నూతన జీవితాన్ని ఆరంభించాలో ఆలోచిస్తున్నాడు.

అ. తా మీ పోలికే! ఆ కళ్ళూ, ఆ వెడవులూ అన్ని మీవే! నా బాబు "చిత్రే అచ్చు మీరు నచ్చి నేనే వుంటుంది". బాబు వుట్టిన ఆరు నెలలకు చాచేటా వాడి పోటోని పంపుతూ, వాడెలా వుంటాడో తెలిస్తూ వాడు అంటితో తననెలా అలరిస్తున్నాడో, ప్రక్కన సారథిలేని లోటు ఎంత బరువుగా వున్నదో వ్రాస్తూ ఆవనంపైతే బాబుని అక్కడ వదిలేసి వచ్చానని, తను రావటానికి ఆవనరమయినప్పటికీ తేయమనీ వ్రాసింది వసుంధర.

కనులూ చూసి ఎరుగని కన్నబిడ్డని తలుచుకో గానే సారథికి ఎక్కడలేని ఉత్సాహమూ వచ్చింది. వాడినప్పటిలా వుంటాడో, అన్న ఆశోచనంతో హాయిగా నవ్వుకున్నాడు. వసుంధర తననితండ్రిగా కాణ్ణి పరిచయం చేస్తూనే వాడి కళ్ళల్లో వెలిగి కా, తని తన హృదయంలో దాచుకోవాలి

దీర నియోగంతో తన రాకకోసం ఎదురు చూసి చూసి కనిగోయి నిరాశని చెందుతున్న వసుంధర తనని హతాశుగా చూసి విస్తుబోతే - ఆ దృశ్యం అతని కనులముందు కదిలింది. ఆనందం, విచార కలబోసిన భావాలతో కంటకటి పెట్టుకుంటున్న, వసుంధరని అపారంగా కొగిలికొకి తీసుకుని స్వయంగా కలి తుడుస్తూ, అనురాగంతో అనుర యిస్తూ ఉండటానికూ.

నూతన జీవితం గురించిన ఆలోచనలతో అతని మనసు తేలిక పడింది.

"అయ్యోయూ" ఎంత నేనటినుండీ నిలబడ్డాడో వినయంగా చేతులు కట్టుకుని నిలబడిన పనివాడి పిలుపు విని నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచి చూశాడు.

అదేదో దునుహుర మెర వూపులా ఎక్కడ నలిగి పోతుందో అన్నంత భాగ్యులూ రెండు చేతులతో అందించాడు ఒక సీరింగు కవచుని.

తన ఎదురున్నట్టి అంత క్రధంగా లేని పెరు తున్నందుకు అతనివైపు మెచ్చుకోలుగా చూసి సారోచనగా కవచం అందుకున్నాడు సారథి.

ఎక్కడో, ఎప్పుడో ఆ ప్రాత చూసినట్లే వుంది. కానీ ఎవరిదో గురురాక ఆ కవచం అడగా యిటూ తప్పి చూశాడు. ఇండియాలో తనకు ఉత్తరాల వ్రాసేవాళ్ళు ఎవరున్నారు?

కోడలిని ఏలుకోవటంలేదన్న కోసంతో తండ్రి రాకపోకలే మానివేశాడు. తల్లిమాత్రం ఆగలేక ఎవ్వరయినా వస్తూ ఉంటుంది. కానీ తను తాగటం యంటినవేయే రకరకాల అమ్మాయిలని చూసలేక గట్టిగా చెప్పుకునే వచ్చిన మామోదోడే తనకు ప్రయాణం కనుకుంది. దాదాపు దగ్గర బంధువు లందరూ అంతే! డబ్బు అవసరమయితే వెను

కుంటూ వస్తారు. ఆ సమయానికివుంటే ఇస్తాడు లేకపోతే లేదు. వని జరిగాక యింకో ఊణం కూడా ఉండదు.

కొన్ని ఊణాలపాటు పోస్టల్ ముద్రని తదేకంగా చూసి నెమ్మదిగా కవచం చించాడు.

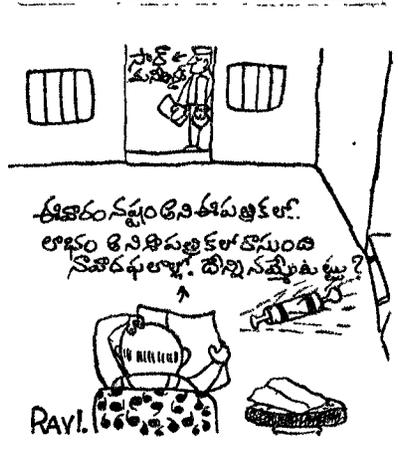
శ్రీ విజయసారథిగారికి:

నమస్కారములు. బహుశా నన్ను మరచిపోయే ఉండారు. ఇదివరలో చాలాసార్లు నా ఉత్తరాలతో మిమ్మల్ని విడిగించాను.

సారథి వరసం విరచించింది. అం దం గా సుత్యాం వసుంధరార్లు ఆ చేతివ్రాత వసుంధ రది:

సర్వగా పొత్తుగా, అమాయకంగా, అంకంగా వుంటే వసుంధర - ఎదిగింది సంవత్సరాలక్రితం తన జీవితంలో ప్రవేశించిన అర్థాంగి - తనతో కలిసివున్నది కొన్ని నెలల అయినా తన చుట్టూ ఎన్నెన్నో కోరికలని, కలలని అట్టుకుని తన తోటిదే జీవితం అని నమ్మిన భార్య చూసం అతని కళ్ళముందు నిలిచింది.

యం. ఏ. సావయ్య; అసీనరుగా ఎక్కడో పని



చేస్తోందని తల్లి చెప్పటం గుర్తుకి వచ్చింది సారథికి.

అమాయకత్వం కలిగిపోయి, కవిటిపోయిన కాలం నేర్చిన అనుభవాలతో హుందాగా నిలబడి తన వైపు అభిమానంతో చూస్తున్న వసుంధర రూపాన్ని దిగొంటుంటూ అమితా సక్తితో ఉత్తరం వూర్తిగా వదిలాడు.

కొందరి కీటాలు చాలా చిత్రంగా వుంటాయి. భార్యలా, నమ్మకాలంతే ఏమిటో ఎదుగుకుండా పెరించు. సరదాగా అటుతూ పాటుతూ కాలేజీలో ఉడుపుకుంటున్న నా తపాలంతో మీరు అడుగు పెట్టిన ఊణం నుండే నా జీవనగతి మారిపోయింది.

కేవలం కట్టుకోసం ఆకవడి మీ వంటి విశేషవంతులు, విద్యారంభం చేసేటని ఆడపిల్లల కేళాలతో ఎందుకు అటలాడుతారో వాకింక వరకూ అర్థం కాదు.

మీ స్వార్థమే మీరు చూసుకున్నారు. కట్టుకున్న

భార్య విలువ మీకు తెలియదు. కన్నబిడ్డమీద మమక కంటే మీ బోకలే మీకు ముఖ్యం.

విదేశాలకి వెళ్ళాలి, పై చదువులు చదవాలి డబ్బు సంపాదించాలి - ఇక్కడ ఈ దేశంలో దొంగని స్వేచ్ఛా విలాసాంసు అక్కడ అనుభ వింబాని మీ కోరిక. స్వార్థం, పట్టుదం మిమ్మల్ని దూరంగా ఆటోగించ నివ్వలేదు.

ఏ నేరమూ చేసి ఎరుగని నేను యిన్ని సంవత్సరాలుగా ఎంత నేరమో గురి అయ్యానో మీరు అర్థం చేసుకోలేదు. ఆ ఆవనరమూ మీకు లేదు.

మనీషీ - మరను - మమకలకంటే దనానికి మీరెక్కువ ప్రాణముఖ్యత యిస్తారని నా అభి ప్రాయం. డబ్బుని కొనుక్కోలేని మమకల విలువ మీ కిప్పుడే అర్థంకాదేమోకూడా:

మిమ్మల్ని ఎక్కువగా విడిగించటం నా అభి మతంకాదు. మీరు విదాకులు తీసుకుని తిరిగి ఆమెకొక వెళ్ళాలన్న ప్రయత్నంలో వున్నారని తెలిసింది.

బాబు, మా అమ్మ - నాన్నల దగ్గర వెరుగు తున్నాడు. వాడిగురించి మీరు ఏ మాత్రం ఆసక్తి వున్నా, ఈ సంవత్సరం కాలంలో ఒక్కసారి అయినా వచ్చిచూసి వుండేవారు.

ఇంకా ఏ మూలో మిగిలివున్న ఆకతో మీ కోసం, మీ విలువకోసం ఎంతగానో ఎదురు చూస్తూ యిన్ని సంవత్సరాలు గడిపాను. నేను వుట్టి పెరిగిన చాతావరణం, తరతరాలుగా రక్తంలో పరింతుకునిపోయిన సంపదాయాలూ, ఆ గుడి నెమ్మదిగా విరిపాయి. నా నిరీక్షణ వ్యర్థం అది చూడలేదు.

నా డబ్బుతో ప్రమేయం లేకుండా నన్ను అర్థం చేసుకుని అభిమానించే వ్యక్తి నా జీవితంలో తారసపడ్డాడు.

మన మధ్య అనురాగాన్ని స్పష్టం చేసే విచారణం కేవలం బంధంగానే మిగిలివుంది ఇంత కాలం. మీకు అన్ని విధాలా అడ్డుగా వున్న ఆ బంధాన్ని తెంచే ప్రయత్నాలు చాలా క్షురలోనే జరుగుతాయి.

మమక లెరుగని మీ వద్ద నా బాబుకోసం ఒక్క రూపాయి సా కూడా తీసుకోవటం నాకివ్వలేదు. కనుక మీరెలాంటి భార లేకుండా ఎంతకాలంగానో ఉంటు ఎదురుచూస్తూ ప్రయత్నిస్తున్న విదాకుల సమ్మో చాలా బలంగా పరిష్కార మవుతుంది. మరిక తెలుపు తీసుకుంటాను.

— వసుంధర.

సారథి ముఖం పాలిపోయింది. కేబులుమీద వున్న బెర్దార్ల పూ వుత్తకంలో మొగటి పేజీలు లికి కదులుతూ వుంటే వాటి వైపు చూస్తూ వుండిపోయాడు.